

Neděle 25.6.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Jan 13,34-35: „Nové přikázání“

V roce 2004, kdy jsme se ze Soukenické stěhovali na Žižkov, si sbor připomínal 102 let od svého založení. V tomto roce se narodili ve sboru 2 chlapci: v únoru Tadeáš Průša, v říjnu Vojta Komrská. V tomtéž roce bylo přijato 12 nových členů. Za 13 let z miminek vyrostli šikovní dorostenci a z nových členů je několik zkušených pracovníků. Mnoho se toho změnilo. Žižkovský sbor za 13 let historicky zestárl a na podzim už mu bude 115 let. Jsem rád, že jsem mohl během uplynulých 13 let žižkovský sbor jako kazatel doprovázet. Z mého pohledu je sbor po 13 letech soužití a naší spolupráce někde jinde. Je to vidět na nedělní bohoslužbě, na sborových aktivitách, na větším zájmu o oslovení nových lidí, na větší otevřenosti směrem k hledajícím lidem. Že jsem o to usiloval, že jsem o to zápasil, k tomu se rád hlásím. Ale nebyl jsem to jen já, byla to především Boží milost, která mezi námi působila, byli jste to také vy, kdo jste na Boží slovo odpovídali, modlili se a ve sboru pomáhali.

Když jsem myslel na dnešní neděli, která má být oficiálním rozloučením, přemýšlel jsem nad tím, co vám při této příležitosti řeknu. Rozhodl jsem se, že si s vámi připomenu Ježíšovo slovo z Janova evangelia. Je zapsáno ve 13.kapitole a Pán Ježíš je nazval „novým přikázáním“. Je to jeden z nejdůležitějších Ježíšových odkazů učedníkům a Kristově církvi.

a) Začíná slovy „**Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali**“. Je zvláštní, že Ježíš svým učedníkům něco přikazuje, když celé Jeho evangelium je vlastně pozváním! Chce tím zdůraznit, že mu jde o něco důležitého. Také to je zvláštní, že Ježíš přikazuje lásku. Leccos se dá poručit, ale k lásce nikoho nepřinutíme. Jistě že jako rodiče domlouváme svým dětem a prosíme je, aby se měly rády, když se pohádají, když se perou nebo mají zrovna období, kdy se nesnášejí. Zkoušíme to různým způsobem, ale víme, že ani naše děti se nazačnou milovat „na povel“.

b) Jenže Ježíš mluví o tom, že to jeho přikázání je „nové“. Proč je „nové“, to se dozvíme hned v další větě. Je „nové“ proto, že má být odpovědí na Ježíšovu lásku. Tak to slyšíme ve větě „**Jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem**“. Ježíš učedníky miluje a povzbuzuje je k tomu, aby se milovali stejnou láskou, jakou jim prokazuje On. Učedníci 3 roky chodili s Pánem a během té doby mnohokrát pocítili Ježíšovu lásku. Křesťané mají Ježíše a v Ním příklad opravdové lásky. Kdybychom neznali Ježíše, nedokázali bychom milovat druhé. Ale když Jeho lásku u Něho vidíme, přijímáme a s Ním prožíváme, dokážeme ji dávat dál.

Jeden názorný příklad z evangelia: když se blíží velikonoční večeře, Ježíš přijde a umývá učedníkům nohy. To byl orientální zvyk, kterým hostitel prokazoval vzácnějším hostům úctu a důležitou službu. Pak Ježíš řekne: „*Jestliže já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad...*“ (J 13,14.15) Znamená to, že máme dělat totéž? Myslím si, že naším úkolem je přemýšlet, co to tehdy znamenalo, a učit se projevat lásku podobným způsobem, navzájem si sloužit...

c) Pán Ježíš dává učedníkům a své církvi „**nové přikázání**“ proto, že Jeho záměrem je vytvořit z nich „**nové společenství**“. Společenství věřících v Ježíše Krista, tak, jak se s ním setkáváme v různých sborech je naprosto originální a jedinečné. Není to lidské, ale Boží dílo. Jenom Pán

Bůh dokáže dát dohromady tak pestré a rozmanité společenství, ve kterém jsou často všechny generace, lidé odlišných zájmů, odlišného původu, postavení nebo vzdělání. Takové společenství může existovat, žít a „fungovat“ jen díky Boží milosti a působení Ducha svatého. Tím **základním principem soužití** a fungování duchovního organismu Kristovy církve je **láska**.

d) Ale vraťme se ještě k Ježíšově příkladu, k tomu, jak miloval On. Jiným projevem Ježíšovy lásky je **odpuštění**. Pán Ježíš odpouští učedníkům, např. to, že Ho v Getsemanské zahradě, když bylo nejhůř, opustili. Ježíš odpouští Petrovi, že Ho zapíral, že se k Němu bál přihlásit. – Kdo se chce učit od Ježíše a milovat jako On, musí se učit odpouštět. Kdo miluje jako Ježíš, vidí u druhého hříchy a chyby, ale neodsuzuje ho. Dokáže napomenout, ale umí se s druhým také modlit za odpuštění, za nový začátek, umí povzbudit.

e) Tím největším **důkazem** Ježíšovy lásky je **Jeho smrt na kříži**. Pán Ježíš obětoval z lásky ke mně, z lásky k tobě svůj život. vzdal se svého života, aby získal věčný život pro nás. My za druhé umírat nemusíme, ale pokud druhé milujeme, vždy to něco stojí. Čas, síly, nejednou také peníze. To jsou hodnoty, které si šetříme pro sebe. Když začneme uvažovat jako Pán Ježíš, zjistíme, že nás Pán vede k tomu, abychom se o něco podělili s druhými.

Když ap. Pavel píše dopis do Říma, připomíná také „bratrskou lásku“ a pojmenovává ji jako „*lásku bez přetvářky*“ (Ř 12,9). A když ji má nějak přiblížit, pak vyzývá křesťany, aby se „*radovali s radujícími a plakali s plačícími*“ (v.15). Jistě, že se to mohlo týkat úplně obyčejných, každodenních věcí. Ale jsem přesvědčen, že sv. Pavel zde myslí především na jejich život s Ježíšem, na jejich radosti z vítězství nad hříchem anebo na zklamání a bolesti tam, kde jako křesťané selhali... Víte, co v tom slově slyším? Že bychom měli mít odvahu se sdílet nejen o tom, jak se nám vydařila dovolená, ale také o tom, co prožíváme jako křesťané doma, v práci, ve sboru.... Že se za něco modlíme, že nám Pán Bůh s něčím pomohl, něco dal, v něčem požehnal, že jsme zvládli něco těžkého a náročného. Anebo také že se už nemodlíme, že už nějak nemůžeme dál, že jsme něco vůbec nezvládli a že nevíme, co dělat. K takovému duchovnímu postoji a zájmu o druhého nás vede Ježíšova láska. Vede nás k tomu, abychom si udělali pro druhého čas, abychom se jeden o druhého zajímali a vzájemně si naslouchali. Ta Ježíšova láska je **angažovaná láska**, které se možná bojíme. Bojíme se toho, že nás trápení, bolest, nouze nebo radost a úspěch druhých vykolejí, že nás příliš zaměstná... A to je náročné, to asi nechceme – vždyť máme svých starostí dost.

Přeji si a přeji vám, milé sestry a bratři, aby **žičkovský sbor** byl čím dál víc živým, misijně aktivním a otevřeným společenstvím, ale také, aby byl sborem, ve kterém je mezi lidmi **stále víc Kristovy lásky**. Taková je Boží vůle pro vás, tak to kladl na srdce Pán Ježíš učedníkům. Pamatujme, že **láska** se ani v manželství, ani v rodině ani v církvi **ničím nahradit nedá**. Amen.

Bronislav Kaleta